

Ο ΣΚΟΥΛΟΥΔΗΣ

“Ωρα καλή κι’ οί δροί μας, πηγαίνω ’στη Μαδρίτη,
μήπως καμμιά γεμάτη σ’ας φέρω ‘Ισπανιόλα’
εύγε και πάλι εύγε σ’ έμέ τόν τραπεζίτη,
δπου ‘μπορώ με τρόπο να χώνωμαι εις δια.”

Βαρδάτε να περάσω, πηγαίνω ’στη Μαδρίτη,
κι’ όρκίζομαι ’στα χέλια της λίμνης Κωπαϊδος
πώς θάμπω δίχως άλλο ’στών ‘Ισπανών τή μύτη,
κι’ άμέσως θά τεντώσω τήν δόξα της πατρίδος.”

Κι’ εκεί ’στην ‘Ισπανία θά κάμω και θά δείξω,
κι’ εκεί θά ώμορφαίνω, θά πίνω και θά τρώγω,
κι’ εκεί δουλεζαίς με φούνταις και Λαύρια θ’ άνοιξω,
κι’ εκεί πολλούς πιστεύω να βάλω εις τόν τζόγο.”

Και πρόσβυς θέ να ήμαι και βουλευτής θά μείνω,
κι’ ός λένε δ,τι θέλουν καμπόσοι περιδρόμοι’
εις δ,τι κι’ άν μου λένε ένα λεπτό δέν δίνω,
έμπρός εις τόν παρά μου ’στό διάβολο οί νόμοι.”

Οί άλλοι με τούς νόμους κι’ εγώ με τόν παρά μου’
τό τρικαντό θά βάλω κι’ εγώ του διπλωμάτη,
και τότε σάν φορέσω τή νέα φορεσιά μου,
και ποιά δέν θά μου κλείνη γλυκά γλυκά τό μάτι ;

‘Εβγήκα διπλωμάτης χωρίς κανένα κόπο
και βουδαήτε όλοι έσείς οί γκαγκαρίοι’
δόξα ’στό Δόν Σκουλούδη, άνοιξέτέ μου τόπο,
και... ζήτω ό παράς μου και οί κατεργαρείοι.”

ΣΤΟΝ ΚΑΛΛΙΓΑ

Καλό σου κατευόδιο, Καλλιγά,
μά δπου τό ποδάρι σου πατείς,
θ’ άκούσης να σοῦ λέν σιγά σιγά:
δέν βγαίνεις ’στην ‘Αθήνα βουλευτής.”

Καλό σου κατευόδιο, άβουκάτο...
άέρα και άνάπαυσι ζητείς,
γιατ’ ήλθε ή χολή σου άνω κάτω’
ποιάς σοῦπε να μας έβγης βουλευτής ;

Σὸ εχαιρες ύπόληψι μεγάλη
και ήσωνα σοφός Καθηγητής
τί διάβολο σοῦ ‘μπήκε ’στό κεφάλι
να έβγης ‘στην ‘Αθήνα βουλευτής ;

Σὸ είσαι ξακουσμένος τραπεζίτης.
τί σοῦρθε και μ’ έμας να μπερδεύεις ;
τόρα να πᾶς να γίνης έρημίτης,
δέν βγαίνεις ‘στην ‘Αθήνα βουλευτής.”

Σταυρό έπήρες κι’ άλλο να μας σκάσης,
γι’ αυτό και τόση πόζα μας κρατείς’
άλλά σταυρός χιλιάδες κι’ άν κρεμάσης,
δέν βγαίνεις ‘στην ‘Αθήνα βουλευτής.”

Γι’ αυτό τό μισεμό σου όλοι κλαίμε,
και σὸ με άπονιά μας παραιτείς’
άντίο, Κοντοπίθαρε, σοῦ λέμε,
και γίνε ‘στην Εὐρώπη βουλευτής.”